300 Mu hing, mis annad Jumalale

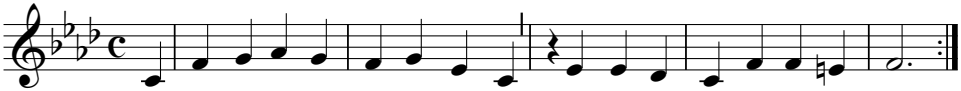

Mu hing, mis an-nad Ju - ma - la - le, kes kõik sul an - nab i - ga - päev?
Eks tu - le mi - da - gi su meel-de, mis ar - mas o - leks Te - ma - le?

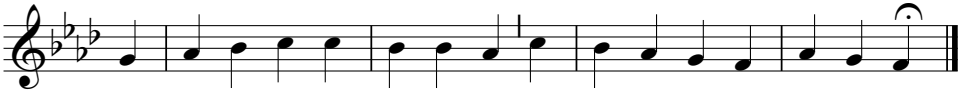

Oh an - na sü - da Te - ma - le, see on Ta mee - le jä - re - le.

2. Mis Tema päralt, anna Talle!
Su süda – kelle päralt see?
Kui tema annad saatanale,
saab palgaks põrgu sinule!
Ükspäinis Sulle tahan ma,
mu Jumal, südant ohvrida.

3. Siis võta nii, kui tahad, ohvriks
mu meel, mis Sina uueks teind,
mu süda palgaks, armsaks saagiks,
et see eest oled vaeva näind;
ma annan selle keelmata,
see on Su oma üksinda.

4. Eks Sulle tule süda anda,
mu Jeesus, kes mind lunastand?
Sul võin ma armu nime panna,
kes surmani mind armastand.
Mu meel, Su meel, üks olgu see!
Jää mulle Sa, ma sinule.

Viis: "Kes Jumalat nii laseb teha"
(Wer nur den lieben Gott läßt walten)
Georg Neumark, 1621-1681.
Sõnad: Johann Leonhart Stöberlein, 1636-1696.